

ת"פ 52678/05/10 - מדינת ישראל נגד נהאד אלקרינאוי- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

19 מרץ 2015

ת"פ 52678-05-10 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי

בפני כב' השופט ג'ורג אמוראי
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אושרית כראל

נגד
הנאשם

נהאד אלקרינאוי- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד נאסר מוסטפה

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עפ"י עובדות כתב האישום בתאריך 25/11/2009, בסמוך לשעה 11:00, בתחנת המשטרה ברהט, תקף הנאשם את המתלונן, בכך שזרק לעברו חול, הכה בפניו באגרופו ונשך אותו ביד ימין. את המתואר, ביצע הנאשם לאור עיקול רכבו, על ידי המתלונן, אשר שימש כמעקל מטעם לשכת ההוצאה לפועל ופעל על פי צו.

במענה לכתב האישום כפר הנאשם באמצעות סנגורו בעבירות המיוחסות לו.

במסגרת פרשת התביעה העידו ע.ת. 1- המתלונן יקיר מיכאלי (קבלן הוצל"פ) וכן שני שוטרים ע.ת. 3 וע.ת. 4, והמאשימה ויתרה על עדותו של ע.ת. 2 אשר היגר לקנדה. מוצגי המאשימה כללו את: ת/1- תמונות של המתלונן. ת/2- דוח פעולה שערך ע.ת. 5 ות/3- אמרת הנאשם מיום 25/11/09.

מטעם ההגנה העיד הנאשם והוגשה בהסכמה הודעתו של עזיז אלקרינאוי מיום 25/11/09 סומן ת/4.

כל צד הגיש סיכומים בכתב. על בסיס עדותו של המתלונן שנתמכה בגרסת השוטרים עותרת התביעה לסמוך את הרשעת הנאשם. מנגד, ב"כ הנאשם עתר להעדיף את גרסת הנאשם שנתמכה בהודעתו של עזיז אלקרינאוי (ת/4), ולחילופין לראות בהן את הספק הדרוש לזיכוי הנאשם.

לאחר בחינת התשתית הראייתית, שמיעת העדים וחקירתם, מצאתי להעדיף את עדויות עדי התביעה על פני עדותו

המכחישה של הנאשם.

המתלונן- קבלן הוצאה לפועל, תיאר לפרטי פרטים את האירוע, מתחילתו ועד סופו, וזאת תוך שהוא קושר את הנאשם לביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום. עדותו היתה סדורה, עקבית, שקולה ובלתי מתלהמת ואין בינו לבין הנאשם היכרות מוקדמת. במסגרת חקירתו הראשית, בישיבה מיום 27/01/2014, פירט העד את הרקע לאירוע- אי שביעות רצונו של הנאשם מביצוע עיקול רכבו, וכך העיד כי "הבחור אמר שהוא לא משלם לא כלום והתחיל להשתולל" (עמ' 10 שורה 10) ובהמשך "הבחור יצא והתחיל לבעוט בי בעיטות ורגלים ולהעיף חול עם הרגלים... עבר לעניין פיזי. הוא התחיל לדחוף אותנו... שלף אגרוף נתן אגרוף" (שורות 12-21) ובאשר לנשיכה הדגים כיצד בשלב שהוא חובק באמצעות ידיו את הנאשם "במצב זה הוא הוריד את הראש ותפס אותי ביד ונשך אותי ביד" (שורה 26) וכן לשאלת בית המשפט הצביע על מיקום הנשיכה (שורה 29). במהלך חקירתו הנגדית שלל העד את הגרסה לפיה התנגד לכך שהנאשם יקח את תעודת הזהות מתוך רכבו והעיד כי "לקח תעודת זהות ואחרי זה הוא התחיל להשתולל" (עמ' 11 שורה 31) וכן שלל אפשרות שחנק את הנאשם באומרו "לצוואר של הנאשם אני לא מגיע" (עמ' 12 שורה 17) וכך גם (שורה 24). המדובר בעדות הגיונית, מפורטת תוך מתן הדגמות והתיאור מתיישב עם יתר הראיות שבתיק וכן הוגש תיעוד ביחס לחבלה.

בנוסף, עדותו של המתלונן לא עמדה בבדידותה ונתמכה בנקודות מהותיות על ידי עדי התביעה הנוספים- השוטרים שהגיעו למקום.

א. כך ע.ת. 4 שוטר שהגיע למקום העיד כי "אני מזהה שבחור גדול ממדים, הבחור שיושב פה (מצביע על הנאשם) תוקף באגרופיו בחור אזרחי חובש כובע על ראשו. מיד אני יורד מהרכב המשטרתי ורץ לעברם...תוך כדי שהנתקף מסתובב לעבר גבו של התוקף (הנאשם) וחובק בשתי ידיו באזור בטנו (העד מתאר באמצעות ידיו את אופן החביקה)... תוך כדי שאני מגיע ומזדהה כקצין משטרה הסובבים מתחילים להרגיע את העניינים והובהר לי שמדובר בנכה צה"ל הנאשם והנתקף הוא עובד הוצל"פ מציין בפניי ואף מראה לי שהוא ננשך בידו... אבל אני לא ראיתי שהוא נשך אותו" (עמ' 7 שורות 13-26), וכך גם בחקירתו הנגדית העיד ביחס לאגרופים (שורה 22 ושורה 28) וכן בהמשך "ציינתי שזיהיתי בוודאות את הנאשם תוקף באגרופיו את אותו עובד הוצל"פ.. כשהגעתי אליהם עובד הוצל"פ כבר היה חובק את הנאשם מאחור כששני ידיו מוצמדים אליו" (ע"מ 9 שורה 11-14).

ב. כך גם ע.ת. 3 שוטר שהיה ביחד עם השוטר הנוסף ע.ת. 4, העיד כי "תוך כדי שאני חוזר אחורה הבחנתי בחור שהתחיל לתקוף את השני באגרופים" (עמ' 13 שורה 26) ובהמשך "אגרופים. הוא ירד עליו באגרופים. התנפל עליו. לא יודע מה היה קודם" (עמ' 14 שורה 3) וכן מצביע על הנאשם כמי שתקף את המתלונן (שורה 5) וכך בדומה בעמ' 15 שורה 15.

עדויות אלו- של המתלונן בצירוף השוטרים, אמינות ומהימנות ויש בהצטברותן כדי לבסס את הרשעת הנאשם.

לעומת זאת, עדותו של הנאשם היתה מתחמקת, מתפתחת ומגמתית ולא היתה משכנעת. הנאשם ניסה באופן ברור להרחיק עצמו מרחק רב, ככל הניתן, מהמעשים המיוחסים לו, תוך שהוא תולה את התנהגותו בנכות ובהגנה עצמית, וזאת באופן שאינו מתיישב עם התפתחות האירוע והנסיבות כפי שפורטו על ידי עדי התביעה, מה גם שהנאשם לא סיפק הסבר ומניע אפשרי מצד המתלון או השוטרים להמציא כנגדו תלונה כוזבת. גרסתו אף בסתירה לגרסת עזיז אלקרינאוי שנכח עימו ביחס למצבו הנסער בעקבות העיקול.

העובדה כי הנאשם נכה ולוקה בעיוורון אין בה כדי לשלול או להטיל ספק במיוחס לו בכתב האישום וזאת בהתחשב בהתנהגותו במהלך האירוע כפי שתואר על ידי המתלון ונתמך על ידי השוטרים.

מכל האמור מצאתי שלא ליתן אמון בגרסת הנאשם.

אשר על כן ולנוכח כל האמור הנני קובע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשם ולפיכך הנני מרשיעו בביצוע העבירה המיוחסת לו- תקיפה הגורמת חבלה ממש.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ורג אמוראי , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קובע טיעונים לעונש ליום 27.4.15 בשעה 11:30.

הצדדים יהיו ערוכים עם טיעונים לעונש בכתב ויבצעו השלמות בעל פה.

הנאשם מוזהר להתייצב.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ה, 19/03/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

ג'ורג אמוראי , שופט

הוקלד ע"י מור בננו